UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv, Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs, Et Vitiis Contrariis, In ...

De Censvris, In Qva Sex Dispvtationibvs De Poenis Ecclesiasticis, déque Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

2. De accusatore, & denunciatore qualiter irregularitatem contrahant, seu ab illa excusentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-76667

Visual Library

§. II.

De accuſatore, & denunciatore qualiter irregularitatem contrahant, & ab illa excuſentur?

1 *Accuſator, ſeu denunciator, ſi ex vi ſuæ denunciationis moriatur, aut mutiletur accuſatus, irregularis eſt.*

2 *Accuſantes in cauſa propria excuſantur ab irregularitate, ſi proteſtentur expreſsè ſe pœnam ſanguinis non intendere, ſed ſatisfactionem.*

3 *Hæc proteſtatio non ſolùm Clericis, ſed etiam laïcis neceſſaria eſt.*

4 *Proteſtationi locus tantùm eſt in actione ciuili, non criminali.*

5 *Si actionem ciuilem intentes ad recompenſationem damni illati, tametſi accuſatus paratus ſit damnum compenſare independenter à præcepto Iudicis, irregularitatem euitas proteſtatione facta, dummodo alia via quàm punitione reparatio damni præſtari poſſit.*

6 *Quando cenſeatur accuſatio, ſeu denunciatio inſtitui in cauſa propria, non in aliena.*

7 *Proteſtatio in cauſa aliena non excuſat irregularitatem.*

8 *Probabiliſſimum eſt irregularitatem non conſtitui ex accuſatione alienæ cauſæ, cuius damnum alia via auerti nequit.*

9 *Quæ dicta ſunt de accuſatore, dicenda ſunt de declamante, detinente, & comprehendente.*

10 *Si detentus ab ipſis ſuperuenientibus occidatur, detentor irregularis non eſt.*

1 ACcuſator, ſeu denunciator ſi ex vi ſuæ denunciationis, aut accuſationis moriatur, aut mutiletur accuſatus, ſeu denunciatus in irregularitatem incidit. Vti colligitur ex *cap. ſententiam.* & *cap. Clerici. Ne Clerici, vel Monachi,* & tradunt omnes. Debet autem mors, ſeu mutilatio ex accuſatione, vel denunciatione conſequi: nam ſi aliundè proueniat, accuſanti, vel denuncianti imputanda non eſt: vti contingit, ſi de crimine leui nec morte, nec mutilatione digno reum accuſares, & iudex limites iuſtitiæ excedens eum morti traderet, vel deformaret, nullatenus irregularis eſſes; quia mortis, ſeu deformationis cauſa non fuiſti. Sicuti notauit Couarruu. *Clement. ſi furioſus 2.p. §.5. num. 2.* Bernard. Diaz *pract. cap. 98. num. 3.* Nauarr. *cap. 27. num. 214.* Sayrus *lib. 6. theſauri, cap. 16. num. 7.* Paul. Layman. *lib. 3. ſum. ſect. 5. tract. 3. par. 3. cap. 7. circa finem. verſ. aliter verò.* Suar. *diſput. 47. ſect. 3. num. 18.* Bonac. *diſp. 7. q. 4. pun. 2. num. 7.* Et colligitur ex *cap. poſtulaſti de homicidio,* & indicat Gloſſa *in cap. 2. de homicidio in 6.* Idem eſt, ſi huic accuſato de crimine leui, & detento in carcere ſuperueniant alterius delicti denunciationes, & probationes, ob cuius rationem morte, vel mutilatione damnetur, tu qui de delicto leui accuſaſti irregularitatem non contrahis; quia per ſe damnationis cauſa non es, vt expreſsè notant Couarruu. Sayrus, Bonacina & Layman. *locis allegatis.* Quocirca vt accuſans, vel denuncians in irregularitatem incidat, opus eſt, vt accuſatio, vel denunciatio cauſa ſit per ſe mortis, vel mutilationis.

2 Verùm quia ſæpè contingit tam Clericos, quàm laïcos iniuriam pati, qui ſi accuſationem inſtituere timore irregularitatis non poſſent, iniuriatores audaciores fierent; ea de cauſa ius prouidit qualiter abſque periculo irregularitatis poſſent contra ſic delinquentes inſurgere, & illos accuſare etiam in caſu quo ſibi conſtet eſſe morte damnandos. Quod factum eſt in *cap. 2. de homicidio in 6.* vbi accuſantes, ſeu denunciantes in cauſa propria, excuſantur ab irregularitate, ſi proteſtentur expreſsè ſe pœnam ſanguinis non intendere, ſed ſatisfactionem. Neque opus eſt vt hæc proteſtatio ex voluntate, & animo ne accuſatus occidatur, procedat, nam etiamſi illius occiſionem intendas, modò exterius intentionem non manifeſtes, ſed potiùs oppoſitum proteſteris, irregularitatem euitas; quia in Textu non cauetur proteſtationem debere ex animo fieri, & in exteriori foro eiuſdem rationis eſt proteſtatio ficta, ac proteſtatio vera. Sicuti ex communiori ſententia docent Couarruu. *Clement. ſi furioſus 2.p. §.5. num. 2. verſ. ſexto.* Felin. *in cap. poſtulaſtis de homicidio in fine.* Paz. *pract. t. 1. par. 5. cap. 3. num. 23.* Henriq. *lib. 14. cap. 11. circa finem.* Suar. *diſp. 47. ſect. 2. num. 3.* Auila *7. p. diſp. 5. ſect. 2. dub. 9. concluſ. 3.* Bonac. *t. 1. diſput. 7. q. 4. pun. 2. num. 11.* Layman. *lib. 3. ſum. ſect. 5. tract. 3. par. 3. cap. 7. in fine,* & alij apud ipſos: tametſi contra ſentiant Sylueſt. *verbo homicidium 2. q. 8.* Nauarr. *ſum. cap. 27. num. 216.* Tolet. *lib. 1. cap. 82. num. 5.* Neque item neceſſe eſt hanc proteſtationem fieri ſimul ac formatur accuſatio. Satis enim eſt, ſi ante prolationem ſententiæ in ipſo iudicio fiat; ex hoc namque ſufficienter indicatur accuſatorem accuſati mortem non quærere Sicuti adnotauit Couarruu. *d. §. 5. n. 1.* Henriq. *n. 5.* Suar. *num. 1.* & Auila *ſuprà.*

3 Hæc proteſtatio non ſolùm Clericis, ſed etiam laïcis neceſſaria eſt, eo quòd accuſatio per ſe ad defenſionem non tendit, ſed ad punitionem, ne tamen ipſa punitio accuſatori adſcribatur, remedium proteſtationis eſt à iure inuentum. Et licet in *dicto cap.* Clericorum tantùm mentio facta fuerit, id factum eſt quia clericos magis quàm laïcos dedecet accuſatio; & quia ipſi abſque vrgenti occaſione cauſæ ſanguinis ſe immiſcere non poſſunt. Atque ita docuerunt Nauarr. *c. 27. n. 213.* Suar. *diſp. 47. ſect. 2. n. 6.* Molina *t. 3. diſp. 74. num. 9.* Bonac. *t. 1. diſp. 7. q. 4. p. 2. n. 12.*

4 Ex his infertur proteſtationi locum tantùm eſſe in actione ciuili non criminali. Nam ſi criminaliter accuſes, vel denuncies; ea ipſa accuſatione proteſtaris punitionem quærere, ac proinde proteſtationem factam facto contrario deſtruis. Sicuti rectè ex communi notarunt Suar. *dicta ſect. 2. numero* 10. Auila. *7. p. diſp. 5. ſect. 2. dub.* 10. Layman. *lib. 3. ſum. ſect. 5. tract. 3. p. 3. cap. 7. verſ. tertio dixi.* Quod adeò verum eſt, vt etiamſi petas vindictam citra deformationem non excuſeris ab irregularitate proteſtatione facta, quia petita vindicta non eſt in tua poteſtate limitare pœnam, ſed neceſſariò Iudex iuxta delicti qualitatem illam infligere debet, & cùm ſit ad tui inſtantiam, cauſa eris deformationis, neque proteſtatio vtpote facto contraria, tibi proderit.

5 Dubium tamen eſt; An ſi actionem ciuilem intentes ad recompenſationem damni illati, ipſe tamen accuſatus, vel denunciatus paratus ſit damnum compenſare independenter à præcepto Iudicis, & ab accuſatione inſtituta, irregularitatem euites proteſtatione facta? Videris nequaquam euitare; quia eo caſu conuinceris non ſatisfactionem ſed punitionem quærere; ſiquidem ſatisfactionem tibi oblatam admittere tenuis. Sed diſtinguendum eſt, ſi nullâ aliâ viâ quàm punitione tibi eſt damnum reparandum, & illius reparationem procuras, conuinceris manifeſtè punitionem quærere, atque adeò proteſtatio in contrarium facta friuola eſt, & per accuſationem eliditur. Verùm ſi reparatio damni aliâ viâ quàm punitione præſtari poteſt, credo te poſſe abſque timore irregularitatis accuſationem, ſeu denunciationem inſtituere, Quia liberum tibi eſt reparationem damni velle ex manu iudicis, & authoritate publica obtinere, quippe ſic obtenta honorabilior eſt. Sic Bonac. *diſp. 7. q. 4. p. 2. n. 2.*

6 Rurſus hæc proteſtatio irregularitatem excuſat, cùm accuſatio, ſeu denunciatio inſtituitur in cauſa propria non in aliena, vt expreſsè colligunt Doctores, Nauarr. *cap. 27. num. 213.* Couarruu. *2. p. relect. in Clement. ſi furioſus. §. 5.* Suar. *diſp. 47. ſect. 2. à princ.* Molin. *tract. 3. diſp. 8. num. 3. & diſp. 74.* & alij paſſim ex *cap. 2. de homicidio in 6.* Quod ſi roges quando cenſenda eſt accuſatio inſtitui in cauſa propria, quando in aliena? Reſpondeo cenſeri in cauſa propria inſtitutam, ſi inſtituta ſit in defenſionem, ſeu reparationem tui honoris, famæ, vel rerum temporalium, vel in reparationem parentum, filiorum, fratrum, alteriuſue ſimilis conſanguinei, vel cognati. Quinimo exiſtimo te cauſam propriam proſequi eſſe cenſendum, ſi cauſam tui conſanguinei, vel cognati intra quartum gradum proſequatis; quia conſanguinei, & cognati ita inter ſe coniunguntur, vt bonum, vel damnum alicuius omnium eſſe cenſeatur. Sicuti indicat Couuarruu. *dicta Clement. ſi furioſus 2. p. §. 5. num. 4. verſ. vndecimò.* Henriq. *lib. 14. cap. 11. num. 4.* Auila *7. p. de irregularit. diſp. 5. ſect. 2. dub. 11. concluſ. 1* Molina *tract. 3. diſp. 44. num. 11.* Paul. Layman. *lib. 3. ſect. 5. tract. 3. par. 3. cap. 7. concl. 5.* & probabile reputat Suar. *diſp. 47. de cenſur. ſect. 2. num. 17.* Bonac. *diſp. 7. q. 4. p. 2. n. 4.* Deinde ſub cauſa propria, bona propriæ Eccleſiæ continentur cùm ad ipſum pertineant. Sicuti ex communi docet Henriq. *n. 5.* Suar. *num. 20.* Auila *dub. 9.* Bonac. *num. 5.* Molina *diſp. 74. num. 11.* Præterea cauſa famulorum, & domeſticorum, & ſubditorum propria reputari debet iuxta probabilem ſententiam traditam ab Henriq. Couarruu. Suar. Auila, Bonac. *loc. alleg.*

7 Verùm ſi accuſatio, vel denunciatio in cauſa non propria, ſed aliena inſtituatur, non euitas irregularitatem, tametſi proteſtationem facias. Sicuti ex communi notat Felin. *cap. poſtulaſti de Homicidio.* Nauarr. *c. 27. n. 213.* Couarr. *2. p. Clem. ſi furioſus. §. 5. n. 5.* Suar. *diſp. 47. ſect. 2. n. 17.* Molina *diſp. 8. n. 8.* Bonac. *diſputat. 7. q. 4. p. 2. num. 4.* & alij paſſim; & ſumitur ex *dicto cap. 2. de Homicidio in* 6. vbi accuſantibus in cauſa propria conceditur hic fauor vitandi irregularitatem facta proteſtatione. De aliis verò qui in aliena cauſa accuſationem inſtituunt ius commune imponens irregularitatem omnibus cooperantibus ad mortem integrum manet. Sicuti ex communi notant relati Doctores, ſpeciatim Nauarr. *num. 217.* Couarruu. *§. 5. num. 4.* Auila *dub. 11. concluſ. 2.* Molina *num. 8.* Suar. *n. 11.* Laym. *concl. 5.* Bonac. *num. 5.*

8 Quod ſi accuſatio, vel denunciatio alienæ cauſæ inſtituatur ad præcauendum damnum reipublicæ, vel alterius priuatæ perſonæ, quod aliâ viâ auerti nequit, probabiliſſimum cenſeo te ab irregularitate excuſari nulla proteſtatione fa-

ctâ, quia eo caſu non te liberè immiſces cauſæ ſanguinis, ſicuti immiſcetur iudex officium iudicandi aſſumens, ſed lege charitatis coactus. Credibile autem non eſt Eccleſiam irregularitate afficere velle actionem iure naturali debitam: eſſet enim impedimentum apponere operibus charitatis, & pietatis. Atque ita docent Caietan. 2.2.*q.*33.*art.*7. Suar. *diſp.*47. *ſect.*2.*n.*12.& 15. Henriq. *cap.*12. *num.*8. Molin. *t.*1. *de iuſtit. tract.*2. *diſp.*109. *poſt* 3. *concluſ.* §. *illud etiam.* & *tract.*3. *diſp.*8. *nu.*9. Auila *diſp.*5. *ſect.*2. *dub.*11. *concluſ.*3. Layman. *lib.*3. *ſum. ſect.*5. *tract.*3. *par.*3. *cap.*7. *num.*6. Bonac. *diſp.*7. *q.*4. *pun.*2. *numero* 7. *in fine*, & alij apud ipſos: & colligitur ex *capit. accuſati de accuſationib.* vbi accuſans propriè non afficitur hoc irregularitatis impedimento.

9 Quæ dicta ſunt de accuſatore, vel denunciatore, dicenda ſunt de clamante, detinente, & comprehendente damnificatorem, quia hæ actiones ſunt media ad præcauendum damnum, vel iam factum recompenſandum. Ergo quâ ratione licet accuſare licet has actiones præſtare. Sicuti expreſsè notauit Couarruu. *dicto* §.5. *num.*4. *verſ. decimo.* Et *cap. tua nos,* §. *vltim. de homicidio.* Nauarr. *cap.*27. *numero* 220. Henriq. *cap.*12. *num.*8. Molin. *diſput.*74. *num.*11. Auila 7. *p. diſputat.*5. *ſect.*2. *dub.*9. *concl.*1. *verſ. quarto excuſat.* Suar. *diſput.*47. *ſect.*2. *num.*20.

10 Quod ſi detentus ab ipſis ſuperuenientibus occidatur, irregularis non eſt. Tum quia irregularis eſſe non poteſt ex defectu perfectæ lenitatis, cum illud homicidium non fuerit factum authoritate publicâ. Tum quia non eſt irregularis irregularitate proueniente ex homicidio iniuſto, cùm ipſe illi cauſam culpabilem non dederit, neque homicidium potuerit impedire. Quod à fortiori verum habet caſu, quo detentor proteſtaretur ſe nolle deformationem aliquam fieri detento. Sicuti videtur affirmare Couarruu. *Clement. ſi furioſus.* 2. *p.* §.5. *num.*2. *verſ. octaua,* Auila 7. *p. diſput.*5. *ſect.*2. *dub.*15. Paul. Layman. *lib.*3. *ſum. ſect.*5. *tract.*3. *par.*3. *cap.*7. *poſt medium. verſ. ſed quid ſi aliquis.* Bonac. *diſp.*7. *q.*4. *pun.*1. *num.*18. Tametſi contrarium videatur ſentire Abbas, & Innocent. *in cap. ſignificaſti el.*2. *de homicidio.* Syluest. *verbo homicidium* 3. *q.*7. Nauarr. *cap.*27. *num.*236. Suar. *diſp.*47. *ſect.*2. *num.*21. affirmantes ſi damnum præuium ſit à detentore irregularem fore irregularitate proueniente ex homicidio caſuali. Sed hoc ad ſummum verùm eſſe poteſt, cùm detentor excuſare poſſet homicidium abſque propriorum bonorum iactura; aliàs ſibi homicidium imputandum non eſt, cùm non ſequatur ex eius actione, neque actio detentionis fuerit illicita.

§. III.

De teſte, Aduocato, conſultore, & Confeſſore tam iudicis, quàm rei qualiter irregulares ſint, vel ab irregularitate liberentur.

1 *Clericus nequit eſſe teſtis in cauſa ſanguinis.*
2 *Teſtis voluntariè teſtificans in cauſa ſiue criminali, ſiue ciuili, ex quo teſtimonio mors, vel mutilatio ſequatur, irregularis eſt.*
3 *Si in cauſa criminali laicus præcepto iudicis compellitur teſtimonium ferre, ſatis probabile eſt irregularem non fore.*
4 *Idem dicendum eſt, ſi in cauſa ciuili teſtimonium ferat ad inſtantiam partis potentis abſque timore irregularitatis cauſam proſequi.*
5 *Quod dictum eſt de teſte, dicendum de aduocato.*
6 *Qualiter Aduocatus defendens reum, ex cuius defenſione accuſator occiditur, irregularis ſit.*
7 *Conſultor ſi conſilium præſtet Iudici iuridicè irregularis eſt.*
8 *Confeſſor negans iudici abſolutionem, niſi ſententiam ſanguinis proferat ad quam in conſcientia tenetur, non eſt irregularis.*
9 *Idem eſt ſi pœnitentem obligaret ad fatendum delictum morte dignum.*

1 Clericus nequit eſſe teſtis in cauſa ſanguinis contra reum, vt colligitur ex *cap. his à quibus* 23. *q.*8. vbi Clericis iudicium ſanguinis prohibetur, cui iudicio multum cooperatur teſtis, ideóque à nullo Iudice cogi poteſt ad teſtificandum in dicta cauſa, quia nequit cogi ad illicitum, & ſibi grauiter damnoſum. Sicuti ex communi tradit S. Thom. 2. 2. *q.*7. *art.*1. *ad* 3. Abbas *in cap. ſententiam num.*11. *Ne Clerici. vel monachi.* Sotus *lib.*5. *q.*7. *art.*1. *in fine,* Perez ad Villadiego *cap.*6. *num.*90. & *in additionib. ad cap. vlt. pag.*186. Maſcard. *de probationib. volum.*3. *concluſ.*1357. *num.*62. Laym. *lib.*3. *ſum. ſect.*5. *tract.*3. *par.*3. *cap.*7. *num.*5. *verſ. exinde.* Quinimo neque laïcum aſpirantem ad clericatum cogi poſſe ad ferendum teſtimonium in cauſa ſanguinis docet Auila 7. *p. diſp.*5. *ſect.*2. *dub.*13. Henriq. *lib.*14. *cap.*12. *num.*9. Quamuis Bernardus Diaz *in pract. cap.*99. affirmat non eſſe receptum in praxi forenſi. Notanter dixi *contra reum*; nam ſi pro reo teſtimonium ferendum ſit, Clerico prohibitum non eſt, teſtem eſſe, neque obinde irregularitatem incurrit, eſto ex accidenti detegatur accuſatoris calumnia, & ob id pœna talionis puniatur, quòd benè notauit Bernardus Diaz *in pract. capit.*99. *num.*22. Sayrus *lib.*6. *cap.*18. *num.*11. Suar. *diſp.*47. *ſect.*4. *n.*9. Auila *dub.*13. Bonac. *diſp.*7. *q.*4. *p.*3. *num.*4. quia illud teſtimonium ad probandum rei innocentiam dirigitur, cui punitio actoris per accidens contingit, neque teſti eſt imputanda. Requiritur tamen licentia Prælati ad dictam teſtificationem licitè pro reo præſtandam, quam Prælatus non temerè, ſed maturo iudicio, & cauſæ cognitione debet concedere: vt aduertit Bernard. Diaz *loco alleg.* & Auila 8. *p. de irregular. diſp.* 5. *ſect.*2. *dub.*13. His poſitis,

Dicendum eſt teſtem voluntariè teſtificantem in cauſa ſiue criminali, ſiue ciuili, ex quo teſtimonio mors, vel mutilatio ſequatur teſtificato irregularem eſſe, quia morti cooperatur, neque illi prodeſt proteſtatio, cùm ſolùm propriam cauſam defendenti hoc proteſtationis beneficium concedatur, *cap. Prælatis de homicidio lib.* 6. quod in teſte procedere non poteſt, qui non in propria cauſa, ſed in aliena teſtatur. Sicuti ex communi notat Couarruu. *in Clement. ſi furioſus* 2. *p.* §. 5. *num.*5. Henriq. *lib.*14. *cap.*12. *num.*9. Iulius Clar. *lib.*5. *ſentent.* §. *vlt. q.*24. *num.*8. Molin. *tract.*3. *diſputat.*74. *numero* 10. Suar. *diſp.*47. *ſect.*3. *in fine.* Paul. Laym, *lib.*3. *ſect.*5. *tract.*3. *par.*3. *c.*7. *verſ. exinde.* Sayrus *lib.*6. *c.*16. *n.*9. Bonac, *diſp.*7. *q.*4. *p.*3. *in princ.* & alij paſſim. 2

Verùm ſi in cauſa criminali, in qua laïcus præcepto Iudicis compelli poteſt ad teſtimonium ferendum, ſic compulſus teſtimonium ferat, exiſtimo ſatis probabile ob eam teſtificationem irregularem non fore, quia nequit dici in ea teſtificatione, & mortis cooperatione defectum lenitatis habuiſſe; cùm non voluntariè, ſed præcepto compulſus teſtimonium tulerit. Neque credendum eſt voluiſſe Eccleſiam irregularitatẽ imponere teſti ob teſtificationem iure naturæ debitam, alias retraherentur teſtes à veritate propalanda. Quæ in Iudice nullo modo procedunt, cùm iudex voluntariè & non ex præcepto officium iudicandi aſſumit, ac proinde mirum non eſt quod irregularitatem incurrat ſententiam ſanguinis ferens. Sicuti docent aduerſus alios Doctores Coninch. *diſp.*18. *dub.*10. *num.*96. Bonac. *diſp.*7. *q.*4. *p.*3. *num.*8. & indicat Layman. *lib.*3. *ſum. ſect.*5. *tract.*3. *par.*3. *cap.*7. *numero* 6. 3

Quod ſimiliter dicendum cenſeo, ſi in cauſa ciuili teſtimonium ferat ad inſtantiam partis potentis abſque timore irregularitatis cauſam proſequi. Nam ex eo quòd accuſatori conceſſum ſit, vt poſſit abſque timore irregularitatis proteſtatione facta quærelam apponere, cenſetur ei conceſſa poteſtas producendi teſtes, ſiquidem depoſitio teſtium neceſſaria eſt ad ſe ſeruandum indemnem. Teſtes autem producti ſi timorem irregularitatis haberent, à teſtificando detinerentur. Conueniens igitur erat teſtes ſic productos ab irregularitate liberari. Atque ita docet Coninch. *dicto dub.*10. *num.*94. Suar. *ſect.*3. *num.*8. Bonac. *diſp.*7. *q.*4. *p.*3. *num.*8. *verſ. ſecundus caſus.* Denique ſi timore cadente in conſtantem virum cogaris teſtificare in cauſa ſanguinis, ab irregularitate credo te liberum eſſe; quia non te ingeris voluntariè, ſed coactè ſententiæ ſanguinis, ideóque dignus non es, vt hoc impedimento afficiaris. Sicuti notauit Maiol. *lib.*2 *de irregularit. c.*8. Coninch. *dub.*10. *num.*96. Bonac. *diſp.*7. *q.*4. *p.*3. *n.*8. *verſ. Primus.* 4

Quod dictum eſt de teſte, dicendum eſt de Aduocato manere irregularem, ſi reus contra quem aduocat, occidatur, vel deformetur, vti eſt omnium ſententia ex *cap. aliquantos* 51. *diſt.* & pluribus comprobat Sayrus *lib.*6. *cap.*16. *num.*10. Suar. *diſputat.*47. *ſect.*4. *numero* 4. Bonac. *diſput.*7. *qu.*4. *punct.*3. *numero* 5. 5

Difficultas eſt; An Aduocatus ita reum defendens, vt accuſator pœna deformationi plectatur irregularis ſit? Et quidem ſi in defenſione rei aliqua obiecit aduerſus accuſatorem conuincens illum de calumnia, ſine dubio irregularis erit; quia deformationis eſt cauſa directa, & per ſe. Si autem ſolùm accuſati patrocinium ſuſcepit innocentiam illius declarando, abſque exceptione expreſſa calumniæ (quod rectè fieri poteſt) non erit irregularis, præcipuè ſi proteſtationem fecerit, iuxta *cap. Prælatis de homicid. in* 6. quia tunc ſolùm cenſetur cauſa mortis remota, & per accidens, & quæ ipſi aduocato adſcribi non debet, ſed accuſatori, eiúſque malitiæ: vt rectè tradit Couarruu. 2. *p. relect. in Clement. ſi furioſus de homicidio,* §.5. *num.*5. Henriq. *lib.*14. *cap.*12. *num.*10. Suar. *diſp.* 47. *ſect.*4. *num.*7. & 8. Auila 7. *p. diſput.*5. *ſect.*2. *dub.*8. Bonac. *diſp.*7. *q.*4. *pun.*3. *num.*4. Quod à fortiori conſtat in caſu quo aduocatus reum iuſtè, vel iniuſtè defendat, & nihilominus reus moriatur; quia non moritur ex illius patrocinio, ſed ex proprio delicto; & hæc concluſio habet verum, etiamſi Aduocatus Clericus ſit. Nam eſto peccet ſe ingerendo abſque 6